

. " اگر دراهِ خداکشرشده یا بسیرید دران مهان مرزش رحمت خدا ماش شوید دان سترا زمیز سیست که درحیات ونیارای خود فرامستر ان درد (۱۱۱۰ کر در اوخدا میریه اکشتر شریه غم مدارید که برجمت ایر دی دبیمیته وببوی خدا محثورخوا میدشد (۱۱۵ مرمت خدا تررا باختن چرخوی و مربا ن کردانید داکر سده و مخت ل دی مردُم الركر وتومُتُفرَق ميشنند پس جُون مُست واني درا ره توكينسندارانان درگدروا رخدا را نهاطالب ومرای دمجوثی انها در کاربینکت مشورت کا لکن نی ترقعمیم گرفتی ترق مجدًا انجام ده کدخدا اما زاکیرا داهماکوست. مرای دمجوثی انها در کاربینکت مشورت کا لکن نی ترقعمیم گرفتی ترق محد انجام ده کدخدا اما زاکیرا داهماکوست. ما ری نُد ® اکرشا را خدا یا ری نندما لست کسی رشا خالب بد واکر بخواری داگذار دکسیت کم تراندا زا شارایا ری کند؛ وال ایان تها بخدا (و قدرت و حمت د) با پداها د کنند^(۱) و پیخیمبری انتخابر م مرضانیت نورونیارت کمبغران خوا ورکسید دیطور کی مرکس برعل کیپ و رونیا بحاار دونیا مشکل مجرای ن مهجکیستی نواند (۱۳) یا کسیامان را و رضای خدا قدم ردار د ماندکسی سند که بغراهمنت مجرای ن مبدی سنی نواند (۱۳) یا کسیامان را و رضای خدا قدم ردار د ماندکسی سند که بغراهمنت كوننرلكا ه ادونبنت ما يكاه بسيار دى ست الكاميذ دكروه را براتب يان كفررو خدا وجا تعينكف وخدا وزبهر ميكنيدكا واست الكافدا براه لي ما منت كذات كرات ولى المروان ميانيان ر المنظم . وحقایق محکست میامورد و مرحیدا زان بیش گرای امان شکار بود ۱۳۰۰ برگاهٔ صبلی ارتبار گرافته ، ماریخ در صور میکه دو مرا مران سبب بیشمان رسد (در حبکت مدر) از ار در تعجب میرا عالمال می ٔ را مغیم مصید از دست شود کشیز کها فرای کردیه اینکه خدا ما دیر ضریت نیم که ایر قال چیز ترا ۱۱ شاهیجه در وزر

۫ۅ۫ڹؖٛ؈ؗۅڶۂڹٞڡٛؾؙؠٳۊڡؙؙؽؙؚڵؾؙڔ؇ٳؽۜۧۺ*ڐۼۺۯۅ۫ڹۧ*ۿڹؽڵٵؽۼٙؽؚؽ لِنُ لَمْ وَلُوكُنْ فَطَّاعَلِهُ ظَالْعَلْهُ ظَالْكُلْ لِي لَفْضَوْا مِنْ جَوْلَكِ ة عَاعَفَ عِنْهُمُ وَٱسْتِيغِفَرُهُمُ وَشَالِورُهُمْ نِفَالَامِمُ فَا ذَا عَزَمَنَ فَكِيًّا فَاعَفَ عِنْهُمُ وَٱسْتِيغِفَرُهُمُ وَشَالِورُهُمْ نِفَالَكُمْ فَا ذَا عَزَمَنَ فَكِيًّا عَلَى اللهِ إِنَّ اللَّهُ بَعِبُ ٱلنَّوْكِلِينِ اللَّهِ النَّ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَانَ يَغَنُ لَكُمْ مَنَ ذَا الذَى يَنْصُرُكُمْ مِنْ يَعَيِّنُ وَعَلَ آيْنِهُ فَلِنُوكَكُمْ

ٱڸۏؠڹۅڹ^{ۯڟڵ}ؠٳڬٳڹٙڸؾٵڹۜؽۼؙڷۅؠۘڽؙۼؽڵڷ؞ٳۧٮؚٛۼٳۼڷؘڔۗۧٵٚڵؖڟؖؠ نْدَنُونِي كُلْ نَفِيلُ مَاكْسَتَ وَهُمُ لِأَيْظُلُونَ لِللَّالْفَيْ الْمُعَرِضُ ٱللهِ كُنَّ بَاء بِيَعَظِمِنَ ٱللَّهِ وَمَا وَلَهُ جَعَبٌمُ وَيَثِسُ لَصَهُمُ وَيَجْكُ عِنِدَا لَيْهِ وَاللَّهُ بَصِبُهُ إِيسَمَا وَلَكَّالُقَدُمَنَّ اللَّهُ عَلَى لَوْ بَعْثَ مِهِ رَسُولًا مِنْ الْفَيْهُ مِي مَتْ لُواعِلِيَّهُ إِنَا يَاهِ وُيُزَكِّيمِ وَنْعِيلُهُمُ ٱلكِيَّابَ وَٱلِمِيْتُ مَّهُ وَانِّكَا نُوامِنٌ قَبُلُ لِهِيَ ضَلَالٍ مِبُهِيْتُ ۞ اَوَلَا اَصَّا اَتَكُومُ مُهِبَّبُ فَمَا صَبَّتُمْ مُثِلِبُهُ الْفَلْمُ اَنَ هٰذَا فَلَهُوَيْ الْوَالْمُ الْفَل

أحد منا بله وصف كإرار سارس يقضاى خدا وشيت فنوا وبود الكربياز ايدال ميان ا را سر ما معلُوم شروحال اکذا بت قلم دا ما نند ال و آنیزمعلُوم شروحال نهائیکه در دیر نغیب ق و دُرُد فی تابعالُوم شروحال اکذا بت قلم دا ما نند الله و آنیزمعلُوم شروحال نهائیکه در دیر نغیب ق و دُرُد فی ر استان می این از این از دراه خداجها دویا و فالخنسسید عذرا ور د مدکه اگر انفزان کلی دانا بُردیم از گرد ندوش با نها گفته شد بهایشد و دراه خداجها دویا و فالخنسسید عذرا ور د مدکه اگر انفزان کلی دانا بُردیم از مروه و د بکارزا رمیا مریم اینان اینکه دوم سلمانی دارنگیفرزد تحیرندا یان بزباج پزی ظها رکنند که در د اخلاف این مروه و د بکارزا رمیا مریم اینان اینکه دوم سلمانی دارنگیفرزد تحیرندا یان بزباج پزی ظها رکنند که در د اخلاف ينان مشتنه وخدار بخيرنهان إرزاكا مراز فوانها الا انتحابيد در شك اليا المام المرائي مراق مرادم ورا دان نیر بخن اشنید ، بخبک به مُدرفته رو بمشتنشد اینیسر بهنین فقی کجویش که رای خطعیات کمران عاره قوانيدكر دمركت راازجان خود دوركنيداكر راست ميكونيدك التهنيذا رندكه شهيدان راه خدا مزديكم مبات اِ بى شدندوز دختانمسة خواسد وُد الله العضل وحرى كه ارضا ونصيشان كرديده دايند، مبات اِ بى شدندوز دختانمسة خواسد وُد الله العضل حرى كه ارضا ونصيشان كرديده دايند، مُرِمنا ن كه منوزياً نها زيويت المنه وبعدًا دربي آنها يمراي تجريت خوا مندثمة مت مُرْده ومندكه: ارمُرد كن يَجْ وأرفوسيتليح ونيابيغ منخررون وانها راشا رسنعمت فواخوا ومند ديكم مفا ودجرالان المركز فعل مُنذار الله المُنكمة وهوت خدا ورمولوا جابت كردند بس را مُند المساغ دالم رسيدارا نها كرسكرا در میزی ارشد هر خطیم خوا مریافت اس انگرنهانی کیچون (مردی منافع انتیم بن مورشجی) با نما کفید مستری ر محلی که دکه نام شرکه یکم و پردان و بعیان بشد، علیهٔ امر مأن فراهم شده ارا ان دا ندیشهٔ رجدا شد دانین ایت و کرد بن مر در النها المندى بايانشان بمنيز دور در مراب عبد وشمنان بها خدا در اكفايت است مبتري دارست[®] مر م پس ن کرد و مرمنان نبمت فونساخ ارزی در در آنان میسی الم درنجی شن یا مد د سرور ضای خدا شدخواند

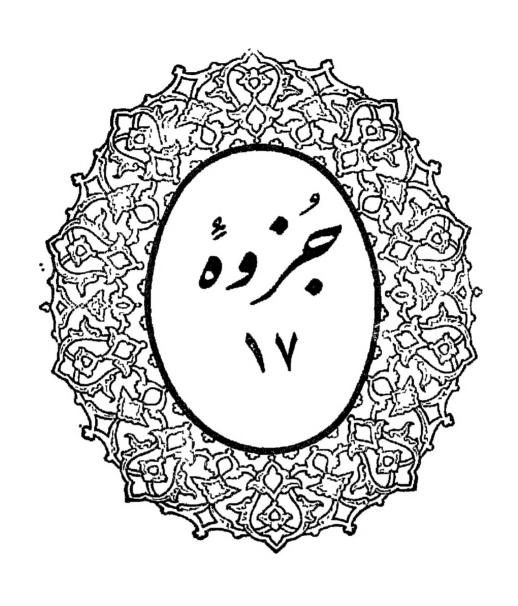
المرابع العراب ا

دُوْضَيْلِ عَظْمِ الْمِالْدِلْكُ مُالْكَ يُطَانُ نَجْزَفُ اَوَلِيّا ٓ مَمُ مَلَا تَخَاوُوهُمْ وَخَاوُولِ إِنْ مُنْ مُؤْمِنٍ بِنْ وَلاَ يَحَرُنَكَ ٱلْذَرَكِ لِيَا يُوْ فِي ٱلْكُونِيَ مُن يَضْرُوا اللهُ شَيًّا يُرمُوا اللهُ إِلَي اللهُ فِي ٱللَّاخِيَةُ وَلَمْ مُعَذَابٌ عَظِيمُ انَّ ٱلْذَبَنَّ ٱلشَّرَوَّ ٱلْكَفْتَدَ مِ ٱلْأَيْمَانِ لَنَ يَغُرُواْ اللَّهِ شَيًّا وَلَمْ مُعَذَّابُ إِلَيْ وَلَا يَحْبَنَ ٱلْذِيزَكَ فَرَوْا المَّا مُلْ لَهُ مُ جَرُ لِإِنفَيْهُمْ إِنَّا مُلْ لَمْ مُ لِبَرُهُ آدُوا اِثْمًا وَلَمْ مُعَذَابٌ مَهُ بِنُ كَاكَانَ ٱللَّهُ لِيَذَرُ ٱلْوُمِنِينَ عَلَى ۖ ٱلْتُمْ عَلِيَهِ جَيَّ بَهِ رَأَكْ بَبَ مِنَ الْمِيِّتِ وَمَاكَانَ ٱللهُ لِبُطِلَّكُمُ عَلَى ٱلْعَيَبُ وَلَكِنَ ٱللَّهِ بَحِبُ بَي مِنْ رُسُولِهُ مَنْ كَيْثًا وْ فَا مِنُوا مِٱللَّهِ وَرُسُولِهِ وَانِ تُومِينُوا وَمُقَّوٰ الْعَلَكُ وَاجَرٌ عَظِيرٌ ۞ وَلَا يَحْسَبُ ٱلْذِنَ يُخَلِقُ عِالْتُهُ إِنَّا لَهُ مِنْ فَصَيْلِهِ هُوَجَرًّا لَمَ عُمْ بَلْهُوَشَّكُمْ مُرَاكُمْ مَا عَلَوْقُونَ مَا بَحَلُوالِيهُ بِوَمَ ٱلْمِتِهِمَةُ وَلَيْهِمِهِ إِنْ ٱلْمَهْ وَالْإِرْضُ وَأَلْأَرُضُ وَأَلْتُهُمُا مَّـُ مَاوُنَ خِبِهُ ﴿ لَهُ مَعَمَ إِللَّهُ قَوْلَ ٱلَّذِينَ فَا لُوَ ٓ ٱلْآنَ ٱللهُ فَكَبَرُ وَيُحَوُّ اغِنْ الْمُ سَكُنْ اللهُ الْوَاوَفِيلُهُ وَٱلْاَنِبُهَاءً بِهَرِيَحِي وَنَعُفِ

المورة العراب

ذُوقُواعَذَابَ أَيْجِ بِي اللَّهِ اللَّهِ عِلَا مَا مَا مَدُ مِنْ اللَّهِ مُعَالَاً لَا لَكُنَّ اللَّهِ مَا مَا بَظِلْامِ لِلْعِبَ لِهِ النَّهِ مِنْ الْمُ الْوَالْقَ اللَّهُ عَمِدَ النَّبَ اللَّهُ وَمُن لَيِّهُ وَا جَةً إِنْهَا بِقِيرًا إِنَّ الْكُلُمُ النَّا زُقُلَ لَلَهُ الْأَكُومُ لَكُمْ الْأَكُورُ مُلْكُمْ فَيَكُ هُ لِبَهْنِا بِوَهِ إِلَهُ مِي مُلَمُّ عَلَمُ عَلَمُ مَا كُمُّوهُمُ إِنْ عَنْهُمُ الدِمْهِ فَهُ اللهِ عَهِنَ ا فَإِنَّ كُذِّ بُولَةَ فَقَدُ كُنِّي بَدُسُ لِكُمِنَّ فَبُلِكَ جَآوُ بِٱلْبَيْنَانِ وَ ٱنْتُرُواً كُيِّتْنَابِ ٱلْمُنْتِي كُلُّ نَفَيْرَ ذَا فَكُ ٱلْوَلْ وَانَّمَا تُوَوِّنَ اجُورَكُوْ بِوَمُ ٱلْقِلْيَمَةِ فَنَ ذُخِرَحَ عَنَ آلنّا زِوَادُ خِلَ الْجَنَّةَ فَقَتَلُ فَاذُّومَا أَلِيَوْةُ ٱلدُّنيَّا الْإَمَتَاءُ ٱلعُرُودِ التَّبُّونَ فَي إَمُوالِكُمُ وَٱنفُيكُو وَلْسَمَّعُنَّ مِنْ لَلِّهِ بَاوُتُوا ٱلْكِتْابَ مِنْ مَكِلْمُ وَمِنَ ٱلذَينَ اشْرَكُوا أَذَى عَلَيْهُ أَوَانِ تَصَبِيرُ وُا وَتَفْوُا فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزِم ٱللهُ وُ وَاذِ اخَذًا للهُ مِينًا قَ ٱلْذَبَنَ اوْ تُوا الشِينَابَ لَنْبَيِنْتُهُ لِلنَّاسِ وَلِأَنكُنُّهُ وَنَهُ مَنَكَوْهُ وَزَاءً طَهُو رِهُمُ وَأَشَّرُوا ؿؠؘؿؙٵڣڶ۪ڰؘڣؿؚۯؠٵۻٛڗٷڴ۠؇ۼۜؾڗٵۜڵۮڕؘۑؘۼڗڿۅڹؖٵ أتَوَاوَجِونَ أَنْ يُحْتَمَدُوا لِمَا لَرَّجَ عَلُوا فَلَا تَحَسَّبَهُ مُ يَمِفًا ذَوْمِنَ

اداره نشریه اخگر تهران - خیابان دی دو راه مهمدس وسیلهٔ تلفن شماده ۲۳۸۸ه همهٔ هفته روز های چهارشنبه منتشر میشود